

Sygn. akt II CSK 278/15

POSTANOWIENIE

Dnia 9 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku P. S. , A. P., J. P., B. L.,

P. S., J. J., E. R.,

T. K. i L. K.

przy uczestnictwie [...] Spółdzielni [...] w Ł., S. S., J. O., H. S., P. O. oraz Gminy
Łódź

o zasiedzenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 9 grudnia 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców

od postanowienia Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 26 listopada 2014 r., sygn. akt III Ca 1008/14,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. odala wniosek uczestnika – [...] Spółdzielni Mieszkaniowej
w [...] o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie wnioskodawcy w skardze kasacyjnej jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołali się na oczywistą zasadność skargi oraz na występowanie na jej tle rozbieżności w orzecznictwie przy wykładni przepisów. Po pierwsze, skarga nie jest oczywiście uzasadniona. Choć uzasadnienie zaskarżonego postanowienia nie jest wzorowe, bo np. nie przedstawia wystarczająco dobrze stanu faktycznego sprawy, to jednak jego lektura nie dowodzi oczywiście nieprawidłowej interpretacji lub zastosowania prawa. Argumenty w tym zakresie zawarte w skardze stanowią co najwyżej polemikę z Sądem *meriti*, co mogłoby się znaleźć w uzasadnieniu podstaw kasacyjnych, lecz nie przemawia za przyjęciem skargi do rozpoznania. Po drugie, rozbieżność w orzecznictwie Sądu Najwyższego, zdaniem skarżących, dotyczy dopuszczalności nabycia przez zasiedzenie prawa własności nieruchomości oddanej w użytkowanie wieczyste. Pomędzy wskazanymi w skardze orzeczeniami nie ma jednak niespójności. Jedne dotyczą sytuacji, gdy w chwili rozpoczynania biegu terminu zasiedzenia nieruchomość już była oddana w użytkowanie wieczyste – wówczas trafnie przyjęto, że przez zasiedzenie można nabyć co najwyżej prawo użytkowania wieczystego. Drugie zapadły na tle odmiennego stanu faktycznego, gdy najpierw było prawo własności i rozpoczął bieg termin zasiedzenia, a potem te nieruchomości oddano w użytkowanie wieczyste - również trafnie przyjęto, że w takim razie, jeśli ze zmianą stanu prawnego nie łączyła się zmiana co do posiadania, jest możliwe zasiedzenie prawa własności, bo bieg terminu trwa nadal. Wobec zatem braku rozbieżności w orzecznictwie i wyjaśnieniu już kwestii wskazywanej w skardze kasacyjnej, przy prawidłowym rozstrzygnięciu tej sprawy przez Sądy *meriti*, które zaliczyły ją do pierwszej grupy, bo bieg zasiedzenia rozpoczął się wówczas, gdy spółdzielnia mieszkaniowa była użytkownikiem wieczystym, brak podstaw do przyjęcia skargi do rozpoznania.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

W niniejszej sprawie wniesiono odpowiedź na skargę kasacyjną, która została zwrócona. Następnie uczestnik postępowania wniósł pismo procesowe, w którym m.in. zawarł wniosek o zasądzenie kosztów. Chociaż wniosek nie jest zawarty w spóźnionej odpowiedzi na skargę, co, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego prowadzi do nieuwzględnienia go, lecz w piśmie procesowym w sprawie, konsekwentnie nie zasługuje on na uwzględnienie.